

РЕШЕНИЕ

№ 99

***, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КУБРАТ, II - РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана П. Петрова Енева

при участието на секретаря Павлина П. Иванова
като разгледа докладваното от Диана П. Петрова Енева Гражданско дело № 20233320100058 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производство по обективно съединени иски с правно основание в разпоредбите на чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. с чл. 45, чл. 52 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, предявени по реда на чл. 124 от ГПК.

Ищецът - В. М. П., ЕГН ***** от ***, със съд.адрес в ***, чрез адв. Л. П., АК – Варна, в качеството на негов пълномощник, като твърди, че: на 21.11.2022 г., пътувайки със собствения си автомобил „Рено Сценик“ с рег. № *** в *** по ***, непосредствено след кръстовището с ***, посока гр. Разград, като участник в движението с предимство, е блъснат от управлявания от Д. С. К. багер –товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № ***, собственост на Община – Кубрат, при извършване неправомерно от водача маневра назад, като не е пропуснал автомобила с предимство, удостоверено от съставения за ПТП Протокол от 21.11.2022 г. на ОДМВР – Разград, РУ – Кубрат, като в рамките на административното производство вината на водача Д. Костов е установена безспорно; автомобилът, с който е блъснат, притежава, сключена от собственика му Община – Кубрат задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с ответното дружество по застрахователен договор/ полица № БГ 07122002856176, описана в Констативен протокол за ПТП от 21.11.2022 г.; в следствие на ПТП са му причинени имуществени и неимуществени вреди - собствения му лек автомобил „Рено Сценик“ с рег. № *** бил увреден до степен, водеща до необходимост от бракуването му, а самият той търпял в период от 3 седмици физически болки и страдания, включително психически травми – изживял негативни емоции, безпокойство за здравето си и стрес, въпреки това и

въпреки представянето на застрахователя на всички необходими документи за определяне на претендираното от него застрахователно обезщетение в размер на 2 695.50 лева – за имуществени вреди, и 1 500.00 лева – неимуществени вреди, по образувана при застрахователя щета № ТЕМР1500117547, са му признати и платени единствено имуществени вреди в размер на 904.50 лева, поради което моли съда да осъди ответното „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в ***, представлявано от Д. С. Д. – прокурист, и Р. Г. Б. – член на управителния съвет, да му плати сумите: 1 250.00 лева – частичен иск от общо претендирана сума в размер на 2 695.50 лева, застрахователно обезщетение за имуществени вреди; и 500.00 лева – частичен иск от общо 1 500.00 лева, застрахователно обезщетение за неимуществени вреди по застрахователна полица № БГ 07122002856176, и двете по повод заведена щета № ТЕМР1500117547, за обезщетяване на претърпени на 21.11.2022 г. при пътно – транспортно произшествие (ПТП) вреди от В. М. П., ЕГН *****, срещу ответното дружество като застраховател по сключен договор за „Гражданска отговорност“ със собственика на багер – товарач „JCB 4 CX“, с рег. № ***, собственост на Община - Кубрат, осъществено по вина на водача Д. С. К., ведно с законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба – 26.01.2023 г., до окончателното изпълнение на задълженията, както и заявява искане за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в ***, представлявано от Д. С. Д. – прокурист, и Р. Г. Б. – член на управителния съвет, редовно уведомен на 15.02.2023 г., изпраща писмен отговор в 1-месечния срок, постъпил с вх. № 619/ 01.03.2023 г., с който заявява становище за допустимост, но неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Като не оспорва, а изрично признава, че с дружеството е сключена със собственика застраховка „Гражданска отговорност“ за багер –товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № ***, собственост на Община - Кубрат, със срок на застрахователно покритие от 26.09.2022 г. до 25.09.2023 г., както и че ищеца В. М. П., ЕГН *****, е предявил извънсъдебна претенция, по която е образувана при застрахователя щета № ТЕМР1500117547, по която му е определено и изплатено дължимото обезщетение в размер на 904.50 лева; на 03.01.2023 г. В. П. е заявил възражение относно размера на определеното му обезщетение, в следствие на което му е определено допълнително обезщетение в размер на 635.50 лева и му е указано да представи доказателство за прекратена регистрация на превозното средство, каквото след напомняне е представил на 06.02.2023 г., оспорва всички останали твърдения на ищеца и заявява следните възражения: 1/ оспорва твърденията на ищеца, че е пострадал при осъщественото вредоносно събитие – няма доказателства за извършени прегледи и проведено лечение; не отговарят на истината и твърденията за физически и психически дискомфорт, стрес и т.н.; 2/ по отношение на имуществените вреди признава, че действително е налице тотална щета, тъй като разходите, необходими за поправката надвишават 70 % от действителната стойност на вещта, поради което е налице тотална щета по см.на чл. 390, ал. 2 КЗ, и като твърдят, че стойността на запазените части – двигател и скоростна кутия, както и получената цена за предаването му на вторични суровини, следва да бъдат приспаднати от действителната

стойност на автомобила, поради което счита обезщетението за правилно определено в размера, в каквото е и изплатено, за което по делото, видно от исковата молба, не се спори. Предвид изложеното, моли съда да отхвърли изцяло предявените искиви претенции като неоснователни и недоказани и претендира присъждане на разноски в полза на дружеството, вкл. и за юрисконсултско възнаграждение в определен от съда размер. Заявява възражение за прекомерност на платеното от ищеца адв.възнаграждение в размер над минималния.

В проведеното открито съдебно заседание страните поддържат изразените позиции по спора, чрез процесуалните си представители.

С протоколно определение от 25.02.2022 г. съдът е допуснал по искане на ищеца изменение в размера на предявения частичен иск от 1 250.00 лева до сумата 510.50 лева, обезщетение за имуществени вреди, на основание чл. 214 ГПК.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и съобрази приложимия закон, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Нормата на чл. 498, ал. 3 КЗ обвързва допустимостта на прекия иск с наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност". В случая се установява, че претенцията на ищеца е предявена за обезщетяване на имуществени вреди от ПТП, получена е от дружеството застраховател на 22.11.2022 г. - л. 68 от делото, и по нея е ответникът – застраховател, е образувал преписка по щета № TEMP1500117547/ 22.11.2022 г., във връзка с която е изплатил сумата от 1 540.00 лв.

При това положение, след като специалното рекламационно производство е отпочнато, но ищецът не е съгласен с размера на така изплатеното му обезщетение за имуществени вреди, съдът намира, че са налице кумулативно необходимите условия, въведени с чл. 498, ал. 3, предл. последно от КЗ, от което следва, че предявената по съдебен ред претенция относно размера на обезщетението за имуществени вреди, се явява допустима.

Не са налице кумулативно необходимите условия, въведени с чл. 498, ал. 3, предл. последно от КЗ, по отношение на претендираното обезщетение за неимуществени вреди – частично 500.00 лева, от общо претендирани 1 500.00 лева, тъй като такива в качеството си на пострадало по см. на чл. 478, ал. 1 КЗ лице - което е претърпяло телесно увреждане от моторно превозно средство, за обезвреда **не е предявил** към застрахователя с нарочна застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ, несъмнено установено от съдържанието на цитираното по – горе искане и приложена към него декларация – л. 60 -71 от делото, поради което същата се явява недопустима. Производството в тази му част следва да бъде прекратено.

За успешното провеждане на прекия иск срещу застрахователя с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на 1) валидно сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" между увредилото го лице и ответника, 2) настъпило увреждане, причинено от виновно и

противоправно деяние, от страна на застрахования, 3) причинна връзка между деянието и вредоносния резултат, както и 4) вида и размера на претърпените вреди.

По делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 от ГПК е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че с дружеството е сключена със собственика Община - Кубрат застраховка „Гражданска отговорност“ за багер – товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № ***, със срок на застрахователно покритие от 26.09.2022 г. до 25.09.2023 г., както и че ищеца В. М. П., ЕГН *****, е предявил извънсъдебна претенция, по която е образувана при застрахователя щета № TEMP1500117547, по която му е определено и изплатено дължимото обезщетение за причинени му имуществени вреди в първоначален размер 904.50 лева, увеличен по повод депозирано на 03.01.2023 г. от В. П. възражение относно размера на определеното му обезщетение, с определено допълнително обезщетение в размер на 635.50 лева, с което му е изплатено общо застрахователно обезщетение за сумата 1 540.00 лв.

От представения по делото – л. 8, протокол за ПТП № 1755727/ 21.11.2022 г., се установява, че на 21.11.2022 г. ищецът, пътувайки със собствения си автомобил „Рено Сценик“ с рег. № ***, в *** по ***, непосредствено след кръстовището с ***, в посока към гр. Разград, като участник в движението с предимство, е блъснат от управлявания от Д. С. К. багер – товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № ***, собственост на Община – Кубрат, поради извършване неправомерно от водача на багера - товарач маневра назад, като не е пропуснал автомобила с предимство, както и че в рамките на образувано административнонаказателно производство вината на водача Д. Костов е установена безспорно. Този протокол е един от трите способа за документиране факта и последиците от настъпило ПТП, предвидени в чл. 2 от НАРЕДБА № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, в частност чл. 2, ал. 1, т. 2 - протокол за ПТП с материални щети; същият представлява официален свидетелстващ документ, издаден от служебно лице в кръга на удостоверителната му власт (младши автоконтрольор от състава на РУ – Кубрат) и притежава обвързваща доказателствена сила, до доказване на противното, по отношение на лично възприетите от съставителя обстоятелства – факта на настъпилото ПТП, състоянието на пътя, уврежданията по авариралите МПС, местоположението на автомобилите спрямо пътното платно, както и датата и часа на тези факти. Насрещно доказване не е проведено от страните - ищеца ответника, поради което данните от протокола следва да се възприемат изцяло.

Настъпването на процесните имуществени щети така, както са претендирани в исковата молба, се потвърждава от представените на л. 69 декларация, изходяща от ищеца, и на л. 70 Опис на щета № TEMP1500117547, извършен от служители на ответника, както и от заключението на неоспорената САТЕ, което съдът приема като обективно, мотивирано и компетентно дадено.

По делото на л. 6 и 7 е представено свидетелство за регистрация част I на процесния автомобил „Рено Сценик“ с рег. № ***, в което като собственик на автомобила е посочен ищеца В. П., поради което и предвид официалния характер на документа и с оглед

разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, съгласно която част I на свидетелството за регистрация удостоверява правото на разпореждане на собственика с превозното средство, съдът приема за установено безспорно, че ищеца е собственик на увредения автомобил.

Видно от документите, съставляващи преписка по образуваната щета № ТЕМР1500117547, ответникът е признал извънсъдебно с изрични актове и конклюдентни действия всички материални предпоставки и наличието на правопораждащите факти по първите три пункта от фактическия състав на претенцията по чл. 432, ал. 1 от КЗ, относно претендираната от ищеца обезвреда на причинени му имуществени вреди от ПТП от 21.11.2022 г., обуславящи предявяването на спорното материално право; с оглед репарирването им е реализирал доброволно изпълнение – изплатил е на ищеца обезщетение в размер на сумата 1 540.00 лева, от което следва че исковата претенция в частта относно претендираните за обезвреда имуществени вреди е доказана по основание.

Между страните не се спори, че по отношение на процесния автомобил е налице тотална щета, по смисъла на чл. 390, ал. 2 от КЗ, защото несъмнено за тях стойността на разходите за необходимия ремонт надвишава 70 на сто от действителната стойност на увредения автомобил.

Спори се между страните какъв е размера на обезщетението за тотална щета и следва ли стойността на запазените части – твърдяни от ответника двигател и скоростна кутия, както и получената цена за предаването му на вторични суровини, да бъдат приспаднати от действителната стойност на автомобила.

При съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, съобразно императивната разпоредба на чл. 386, ал. 2 КЗ.

В процесния случай ответното дружество признава, че действителната стойност на увредения автомобил, към момента на ПТП – 21.11.2022 г., е в размер на 2 200.00 лева, а същата е посочена от вещото лице в неоспореното заключение по приетата САТЕ, което съдът кредитира изцяло като обективно и компетентно дадено, в размер на 2 250.00 лева.

Според вещото лице, съобщило се с описа на щетата и при липса на възможност за оглед на увреденото МПС, собственост на ищеца, след ПТП са запазени части по изготвен от него опис – в 15 точки, на стойност по пазарни цени в размер на 999.40 лева; като заявява резерви относно възможността обективно да прецени изправността на двигателя и скоростната кутия на увреденото МПС, дава оценка на стойността им в размер на 554.70 лева; обосновава, че справедлива цена на увреденото МПС при предаването му за вторични суровини е платената на ищеца в размер на 200.00 лева.

Доколкото именно действителната стойност на повредения автомобил е възприета като

горна граница и в специалната норма, уреждаща обезщетението в полза на трето увредено лице при тази задължителна застраховка - чл. 499, ал. 2 от КЗ, претенцията на ищеца не може да надхвърли така установената от експерта действителна стойност на МПС по пазарна цена към момента на застрахователното събитие, възлизаща на 2 250, 00 лв..

Възражението на ответното дружество за намаляване на тази стойност до 70 % от действителната стойност на автомобила, която приема в размер на 2 200.00 лева, съдът преценява като неоснователно.

Действително при тоталната щета е допустимо приспадането на ползите от вредите, съгласно чл. 22, ал. 2 от Методиката към Наредба № 4/ 2006 г. за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, с оглед избягването на неоснователно обогатяване на увреденото лице, но само при условие на установени запазени части и то за не повече от 25% от размера на действителната стойност.

Видно обаче от неоспореното заключение на САТЕ, в случая липсват доказателства за действително съхранени детайли, които да могат да бъдат предложени вторично на пазара като употребявани резервни части, за да се обоснове придобиване на ползи за ищеца, при несъмнено установено в обезщетителното производство с нарочен документ, издаден от ОДМВР – Разград, КАТ за прекратяване на регистрацията на МПС - л. 85 от делото, и предаване на същия за вторични суровини на 02.02.2023 г. в изпълнение на договор от същата дата – л. 98 от делото.

При липсата на доказателства за наличие на запазени части, не би могло да се обоснове и възникване на полза, произтекла от същото ПТП, чрез продажбата им на т.нар. вторичен пазар, с която евентуално да бъде компенсирана част от понесената от ищеца вреда.

Доколкото са налице данни за предаване на МПС за скрап, то от дължимото обезщетение за тотална щета в размер на действителното стойност на увредения автомобил – 2 250.00 лева, ще следва от застрахователното обезщетение да се приспадне единствено получената от ищеца цена за изкупуването на останките от автомобила за вторични суровини в размер на 200.00 лева, с оглед изпълнение на принципа за недопускане на неоснователно обогатяване.

В обобщение, предвид установената действителната стойност на увредения автомобил към датата на увреждането, съставляваща и момента на застрахователното събитие, от 2 250.00 лв., намалена със сумата 200.00 лева, получена от продажбата му за вторични суровини, и след приспадане на вече заплатеното на ищеца застрахователно обезщетение от 1 540.00 лева, съдът намира, че застрахователят дължи на ищеца допълнително сумата 510.00 лв., необходима за закупуване на автомобил от вида на увредения. Тъй като искът е предявен като частичен за сумата от 510.50 лв., с пълен размер от 2 695.50 лв., частичният иск следва да бъде уважен изцяло – за сумата 510.00 лева, като съдът намира, че разликата от 0.50 лева, поради малозначителност, не налага отхвърлителен диспозитив.

Част от преписката по регистрираната щета в ответното дружество е представеното от

увредения ищец е заверено за вярност копие на надлежно перфорирани свидетелства за регистрация на МПС Част I и Част II, с дата 03.02.2023 г., с отразяване „Прекратена регистрация – тотална щета“, а съобразно константната съдебна практика, това е условие за поставяне на застрахователя в забава. Следователно в полза на ищеца следва да се присъди акцесорното вземане за законна лихва върху главницата за настъпилата тотална щета, считано от същата дата – 03.02.2023 г., а не от датата на подаване на исковата молба – 25.01.2023 г., начислявана до окончателното ѝ изплащане.

По разноските:

Предвид изхода на спора, съставляващ уважаване на една от предявените искиви претенции – за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, и прекратяване на производството по втората искова претенция – за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, направените от ищеца разноски за водене на уважената следва да бъдат възложени в тежест на ответника, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, и на ищеца следва да бъде присъдена сумата от общо 650.00 лв.

Съответно на представения списък по чл. 80 от ГПК – л. 122 от делото, и доказателства за сторени разноски за държавна такса – 50.00 лева; внесен депозит за вещо лице по САТЕ, необходима за доказване на присъденото обезщетение за имуществени вреди – 200.00 лв.; и от платеното в брой адвокатско възнаграждение за този иск в размер на 700.00 лева - 400.00 лева, по правилото на чл. 7, ал. 2, т. 1 Наредба № 1/ 09.07.2004 г. за минималните адв.възнаграждения, тъй като съдът намира заявеното от ответника възражение за прекомерност на същото, с оглед обичайната и неусложнена фактическа и правна сложност на делото, за основателно, се формират общо разноски в размер на 650.00 лева.

На основание чл. 78, ал. 4 от ГПК, на ответната страна се следват разноски по отношение на прекратената искова претенция за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 500.00 лв. – частичен иск, от общо претендирано такова в размер на 1 500.00 лева, за юрисконсултско възнаграждение в размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 25, ал. 1 Наредба за заплащане на правната помощ, на 150.00 лева.

Воден от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в ***, представлявано от Д. С. Д. – прокурист, и Р. Г. Б. – член на управителния съвет, да плати на В. М. П., ЕГН ***** от ***, със съд.адрес в ***, чрез адв. Л. П., АК – Варна, сумата 510.00 (петстотин и десет) лева, частичен иск от целия в размер на 2 695.50 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на собствения на ищеца лек автомобил „Рено Сценик“ с рег. № *** - увреден до степен, водеща до необходимост от бракуването му, настъпили в резултат на реализирано на

21.11.2022 г., около 10.45 часа, пътно – транспортно произшествие в ***, по ***, непосредствено след кръстовището с ***, посока гр. Разград, причинено по вина на водача Д. С. К. на багер –товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № ***, собственост на Община – Кубрат, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, на основание чл. 432, ал. 1, във вр. с чл. 390, ал. 2 от КЗ, във вр. с чл. 45 ЗЗД, ведно с законната лихва върху тази сума, считано от 03.02.2023 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в ***, представлявано от Д. С. Д. – прокурист, и Р. Г. Б. – член на управителния съвет, да плати на В. М. П., ЕГН ***** от ***, със съд.адрес в ***, чрез адв. Л. П., АК – Варна, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, за разноси по делото във връзка с уважената искова претенция за присъждане на обезщетение за имуществените му вреди от ПТП на 21.11.2022 г., сумата 650.00 (шестстотин и петдесет) лева, като отхвърля искането за разликата от 400.00 до 700.00 лева – платено адвокатско възнаграждение, по уважено възражение за прекомерност на същото.

ПРЕКРАТЯВА производството по предявения от В. М. П., ЕГН ***** от ***, със съд.адрес в ***, чрез адв. Л. П., АК – Варна, срещу „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в ***, представлявано от Д. С. Д. – прокурист, и Р. Г. Б. – член на управителния съвет, иск за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди - частично 500.00 лева, от общо претендирани 1 500.00 лева, настъпили в резултат на реализирано на 21.11.2022 г., около 10.45 часа, пътно – транспортно произшествие в ***, по ***, непосредствено след кръстовището с ***, посока гр. Разград, причинено по вина на водача Д. С. К. на багер –товарач, марка „JCB 4 CX“, с рег. № ***, собственост на Община – Кубрат, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, тъй като такива в качеството си на пострадало по см. на чл. 478, ал. 1 КЗ лице - което е претърпяло телесно увреждане от моторно превозно средство, за обезвреда не е предявил към застрахователя с нарочна застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ, поради което намира същата за недопустима.

ОСЪЖДА В. М. П., ЕГН ***** от ***, със съд.адрес в ***, чрез адв. Л. П., АК – Варна, да плати на „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление в ***, представлявано от Д. С. Д. – прокурист, и Р. Г. Б. – член на управителния съвет, представлявани от юрисконсулт Й. С., за разноси по делото по отношение на прекратената искова претенция, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК, юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 (сто и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, с връчване на препис, пред Окръжен съд – Разград.

Съдия при Районен съд – Кубрат: _____

